

Æfintýrid
Jóhønnu Raunir,

snúid af Þýdsku
undir íslendsk fegur Rímna-løg,

af

Snorra Bjarnarsyni,

Presti fyrst til Stadar í Adalvík 1741
og sídan ad
Húsafelli frá 1757 til 1803.

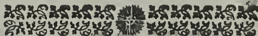
Ønnur útgáfa,
eptir Skáldsins egin handriti.

Videyar Klaustri, 1829.

Prentad af Fakt. og Bókþryckjara Schagfiord
og hjá honum til kaups.

Sjed hef' eg quædin, sem eru fegri
Sunnu Norra,
Samin vel af Sira Snorra,
Sá hefir ſkarpann Valgauts orra.

A. Bödvarsson.

I. Rima.

Uppheims rósar lagar lind
Læt eg mengi svala
Og mærðar ljósa haga hind,
Höldum lengi fala.
2. Bráða qverni solltnir sér
Sjúga' af Rögnis víni;
Báðir ernir Herjans hér
Hlacka flögnir mínir.
3. Fylli rostá léðna lóns
Lóðins smíða' eg höldum,
Snilli kosta sjeðna sóns
Sodna býð eg öldum.
4. Vani qvelda víða' er sá,
Versin sauma saman,
Nær sjónar elda blíða brá
Byrgir drauma gaman.
5. Ef á qvöldin myrkrið má,
Megnann þunga færa,
Dverga gjöldin hljóða þá
Hlýrann drúnga færa.

6. Dymmu grandi sorga senn
Skripta þjódir bøgur,
Svefns í landi yndid enn
Ala hljódin føgur.
7. Rúms þá gnæfir røckvad tjald
Røgnis bedju døckva,
Óma hæfir auga gjald
Ita gledji kløckva.
8. Hver ein jardar heilnæm lind
Híngad dropa veiti,
Øll svo hjardar kynjud kind
Krapta sopa neyti.
9. Fædist blóma hjálid hreint,
Hugarins bólid glansi,
Glædist ljóma talid treint,
Túngu-hjólid dansi.
10. Eymsins þuni saungur sá,
Sjór og fjøllin hríni,
Heimsins uni eyra á,
Alfar og trøllin blíni,
11. Vilji' ej færa hæda-her
Hródur sæmdar máli,
Naudugur særa fljótt eg fer
Fyridæmdar sálir.
12. Ef ej kostin helblinds-hyrd
Helgar rædu sundin,

Brelind og froſin ſtandi ſtyrd,
Stegld og mædu bundin.
13. Þó ſtór-qvala óſki enn
Og það hyrtaſt megi,
Vidris ſala verjar ſenn,
Vid mig ſirtaſt eigi.
14. Dverga heiti' eg hurdir á,
Horfinn brædi ordum,
Qváſis ſveiti æſki á
Eins' nú blædi' og fordum.
15. Fyrſt Gunnladar geymſlu ranns,
Grugg er hulid kéra,
Uppþornadar ædar hans,
Ætla' eg ſkuli vera.
16. Grér! mér ljádu farid fridt,
Fjalar árum hagi,
Suſtur! kljádu ſeglid ſidt,
Sudri bárur lagi.
17. Mønduli ſtodi ſtjórnar blad,
Styrki Reginn keipa,
Litar trodi' í leká-ſtad,
Læt eg ſleyid hleypa.
18. Báru-dýrſins ſkammvinnt ſkrid,
Skjótr afdetta nemur,
Æſinthýrſins upphafid,
Eptir þetta kémur:

19. Tilbar þetta tíma þann
— Tjáir letrid. Síra —
Þá Hlødver Sjetti Hilmir vann
Heimsins setr' ad stýra.
20. Sagan talad sudur af Frans,
Svo med ordum gétur,
Portúgalía sé til sanns,
Samlond fordum hétu.
21. Þessu stýra riki réd
Ræsir um þad leiti,
Byrdíng' dýra' og valdi med,
Vilhjálmur ad heiti.
22. Sterkur, vitur, forprís fann,
Frægur Landa-gætir,
J Lisbon*) situr, æru ann,
Med allrahanda mæti.
23. Einka-dætur átti tvær,
Artugar rósir glansa,
Fagrar sætur þóktu þær,
Þaktar ljósi kransa.
24. Svilhelmína ellri er
Elda-sjóar nanna,

*) Lisbon sive Lissibon, rectius Ulyssipons vocatur, því sagt er ad Ulysses hafi lendin somtengt med því ad gjora brú yfir þær 42 eyar, er þar láu.

Ehsu einar alskir hét,
Yngri hét Jóhanna.
25. Landa-bólið fegri' að fregn,
Fljóð ei sýna mátti,
Spániu Sjóli gafu gégn,
Gvilhelmínu átti.
26. Yngra sprundið afbragðs fríðt,
Eptir var hjá Sjóla,
Vel sér undi haru hlýtt
Hretið svara stóla.
27. Gróttu sanda lystug losn,
Ljúf og gédblíð þótti,
Jofurs landa ástar ofn,
Unni fríðri dóttir.
28. Þar smá-sveina Þengill lét
Þjóna' í afreks standi,
Þeirra eini horskur hét
Halurinn Alexander.
29. Visirs dóttur viðfelldinn
Var sá klóta-bendir;
Ástar gnótta eldinn sinn
Aptur á mót hún sendi.
30. Gamni leika mergu með,
Meyuna kjætti únga,
Klæda eikar gladdi géð,
Girndar rætti dránga.

31. Fram svo tengja tímans tal,
Tídir starta æsku,
Unni meyan, úngum hal
Med allri hjarta-gædsku.

32. Gott eg met á gamni rof,
Greint er svo vidbæri;
Ad hún lét hann leika um of,
Leyndt þó med þad færi.

33. Elskan hjardi í yndis þey,
Af henni dró þá vafa;
Slétt-vard hin únga mey
— Opt má nóg vid hafa —

34. Of nægvíssir narrarner
Njósnudu — slikt er vandi —
Þad auglýsa Þengli fer
Þjódin si-sladrandi.

35. Hriggur og reidur Hilmir var,
Heiptin nasir fyllti,
Og um leid sitt ecki par,
Orda-masid stillti.

36. Reyniſt málid svoddan satt
— Sagdi skýrir randa —
Þá skal bálid hennar hradt
Holdi og lífi granda.

37. Vel má játa vísid mér,
Hverr volkadi beldinu hana,

Þann vil eg láta þrælinn hér
Þola' í eldi bana.

38. Aptur báru Öðlings svec
Ifár bjarta qvendi,
Hræðslu sára eitrud or
Inn í hjartað rendi.

39. Tryggða-banda tróðan svinn,
Trú, sem vera skyldi,
Alexandrum ecki sinn
Opinbera vildi.

40. Nauða-standið nýsti hast,
Nú að vísi sínu,
Dauðans bandið sýstist fast
Fitja' að lísi sínu.

41. Þá njörva jóðið hlýrnis hvel,
Hjúpaði treflum skugga,
Unga fljóðið heiptugt hel
Hugsar að efla' og brugga.

42. Hræddist marar-blossa bil,
Búðlúngs svorin þúngu;
Læddist þara-tjarnar til,
Að tapa fjeri úngu.

43. Þá greip hana sorgar són
Sár með grend um stundir;
Sá hún galta sævar-ljón
Seglnm þendum undir.

44. Grunnleid lallar gammur unns,
Svo gjörla hjála mátti,
Af landi kalla' á hestinn hlunns,
Hvad sem tala átti.
45. Hrópar fljód á brjóta brands,
Beiddi' ad pródum hlera;
En sú þjód qvat'st út af Frans,
Í kaupferdum vera.
46. Beidi' eg fina þessa þjód,
Þá tjer sprundid hýra:
Greidid mína fer um flód
Á Frakka grundu dýra.
47. A eg margann frænda' í Frans
Og foreldra lifandi;
Linna- ad bjarga qvista-krans;
Kugginum héldu' ad landi.
48. Geck svo mær á goltinn hlés
Gróin tára-blandi.
Skúfur fær ad skrelta trés,
Skautin kári þandi.
49. Jók dynfari glamma gný,
Gusadi blódi hafla,
Tók naglfari' ad þramma því
Þusudu jódin skafla.
50. Bodir glennti vargur geims,
Vána' ad jesnum sínum,

Þar til lendtu lundar selms
Loks í hefnum fínum.

51. Rínar-bjarma rós af fley
Rann med sútir nógar;
Sína harma sagdi ej,
Svo hvarf út á skóga.

52. Liljan fr. da leyndum med
Legud dáda sanni,
Okénud vída rása red
Reisu-þjádur svanni.

53. Meiri er von um menja lín
Mærdar talid bídi,
Heim í Lisbon heldur mín
Hnikars svalg skrídi.

54. Skipar ad kalla, Þengill, þá
Þýda klútna trodu,
Því hjartans alfar, ædar á
Ódling, þrútnar stódu.

55. Þegnar gripu þá í tómt,
Þóktust vinar missa,
Burtu nipurt fljód er frómt;
Fylkir situr hissa.

56. Óldin leitar borg og bý,
Brautir lands og keldur,
Foldar-reita, dýki, dý,
Drósin fannst ej heldur.

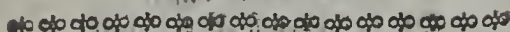
57. Hilmis gruni beygir bol,
Bila hreka gnóttir,
Ad hana muni ala' í byrk
Albla Lokadóttir.

58. Grimdar hárrar reidi rann,
Raunar bar, sá parta,
Pdrast sárra orda hann,
Elskan skar þá hjarta.

59. Hédangs blída sie eg sízt
Sólu kíss á svadi,
Hrund er frída horfin víst
Hulin kíss í madi.

60. Ef þad vinnur einhverr til
Auknins rauna-bóta,
Ad marar-finnur blossa-bil,
Best skál launa njóta.

61. Prjálid hljóda minka má,
Malid á efna tölum,
Málid ljóda endast á,
Alid í svefna-dölum.

II. Rima.

Enn vill fljúga haukur hárs
Um hnikars sundin,

Sem hann væri sí=skjóktandi,
Samur og jafn það er hans vandi.
2. Setjst eg niður á bragar=beckinn
Vögn' að smíða,
Eins og hesði eg lag til ljóða,
Og lifsins brunna svalun góða.
3. Það er ecki — því er miður! —
Það eg kunni;
Vil eg þó bjóða múga=monnum,
Mjöðinn góða Týrs úr konnum.
4. Tæma sómir þessar því og þuluna læra,
Af því helzt hún á að vera
Öls=teyganda gamla hjera.

---

5 Fjaðra qvikur fuglinn bramma-
Flugið misti,
Sem Hilmis belið hjartað nísti
Og hugar=qvøl að brjósti þrýsti.
6. Sáknar dóttur, segir hann þá,
Þó sekin gréfa,
Stór sú væri án alls efa,
Eg hana mátti vel tilgéfa.
7. Harma=tolur Hilmis ecki
Hirði' eg segja,
Betra sýtri var að vægja
Og verðskuldaða sek að lægja.

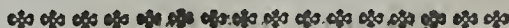
8. Læt eg Næring neldra ſer
Fyrſt nennir eigi,
Yfir harmi þúngum þegja,
Af þollu líns eg verd ad ſegja.
9. A ſkóga og heidar ſkundar nú
Sú ſkordan ſata,
Sín þó bidur Gud ad gæta,
Gráti vafin ángráð ſæta.
10. Megnud villa meinum veldur
Menja hlackar,
Epli og ber af eikum plockar,
Allir troſna ſkór og ſockar.
11. Qviſtá viður klúta ſkordar
Klædin rýfur,
Enga fædu adra hefur,
Utan þá, ſem ſkógurinn gefur.
12. Kuldi, ſultur, ſút og þreyta
Snót réd beygja,
Þar med nádi þúngum lýa,
Þó komſt hún til Normandía.
13. A kotbæ einum ſkammt frá ſkógi
Skerd gulls ádi,
Hjón fátæk, þar hôfdu nædi,
Henni veittu mat og klædi.
14. Baudſt í ſtadinn ſeim ad þjóna
Þorna ſelja,

Þau þad qvádust þyggja villja,
Þad afrédi hrínga þilja.
15. Ad búsmala gata gjerdi
Géfnin hrínga,
Vegusid þó væri' ad gánga,
Vel fór þad fyri lindi spánga.
16. Madur lamba léku' í kríngum
Lofnt vana,
Sinn þar réttu' ad seimgrund kana,
Saudirnir sóru' ad elska hana.
17. Ut á skóginn og heim aptur
Eptir henni
Allarsaman ærnar renna,
Eins og þaktust hana kénna.
18. Øllum degum yfir þeim situr
Ægis funa
Eikin, því hún undi' ej heima,
Ogladvært var lindi seima.
19. Neckra vikna tíma tala tók svo réna,
Vid ærnar nam sér ein ad una,
Umhirdandi fjárgeymsluna.
20. A einum degi úti' á skógnum
Enn svo skédi,
Ad því kom hún átti' ad fæda,
Og jódsóttin tók ad mæda.
21. Fenhríngs banda funa sjúk
Þá fríduft qvinna,

Sveinbarn fædir, qvöl þó kenni,
Keistur sá þá til med henni.
22. Kräpturlun hærsti klár og hreinn
Þad kunni gefa,
J þeirri hættu heidurs vifi,
Ad hvertveggja héldt sínu lífi.
23. Sveininn fagra sídan reyfar
Sólin tvinna,
Nærdi mjúkt á mjólk af munni,
Med þad faldi í einum runni.
24. Um qveld med hvíldum kom heim ánum
Kránkleik duldi,
En megnadi' ecki fyldin falda
Med fjed aptur til skógar halda.
25. Þá röduls fagrir geislar gylltu
Græna runna,
Hugdist skyldi hýrust qvinna,
Hugarsjúkust barnid finna.
26. Sem hún kom í samastad
Ad segdum runni,
Burt var sveinninn horfinn henni,
Hrigd og mæda brjóstid spennir.
27. Ad sölum grídar svo nám þrýsta
Sorgar gúdur,
J ódit hvert af ödru lídur,
Allnær sprúnginn ristill frídur.

28. Þulur harma þess á milli
Þorngrund rædir,
Óskandi sér einatt dauda,
Ófær til ad gæta sauda.
29. Í rádleysinu héldt svo heim
Til hýbýlanna;
Aumka hjónin losu beds-linna,
Sem leyndi orsök harma sinna.
30. Ad rádum hjóna ráfar þadan
Raun, sem píuir
Og komst svo inn í Klaustri einu,
Kaf-hladin af súta-meinum.
31. Hlýdug þjónar helgum lýd,
Í heidri situr,
Ætíd metin betur og betur,
Brúdurin var þar fimtán vetur.
32. Fræid túngu fýkur mitt
Í fleiri stadi;
Vid sama skóginn svo þá stédi,
Sonnabendir húsum rédi,
33. Hvessings leika njótur nýtur
Nefndist Jbe,
En ad heiti Antónía,
Er hans foldin ljóma dýa.
34. Efna-gódur, gott á bú
Sá geymir skjóma;

Þerna eïn var hjá þeim heima,
Hún átti og fé ad geyma.
35. Henni eitt sinn hvarf allt féd
Svo hvergi finnur,
Leitadi vída lúin svanni
Lengi' og vel med dygda sanni.
36. En fyrir þad ærnar finnur
Öllu sídur,
Heim því ristill heldur greidur;
Hér af vard nú bóndinn reidur.
37. Þad latmennska þykir mér,
Nam þegninn svara,
J nálægd féd mun víst þó vera,
Verd eg sjálfur leit ad gjera.
38. Búss = rádandi býr sig nú
A brautir skóga,
Og leitadi alla vega,
Ad sauðunum smásmuglega.
39. Sínar þó hvergi segguriun finnur
Sauda = kindur,
Allann daginn út svo skundar,
Ymsar leidir hlépángs grundar.
40. Jólann Jólnis fela skal
J fræda bóli,
Hylur fálu qvædis kulid,
Kylur málid ædis dulid.

III. Rima.

Ols-teyganda enn um stund
Ofka: blønd í rædu mind,
Eiga grandvør eyda blund,
Ordin vønd eg saman bind
2. Ljedist krapta lidid opt,
Lysta-tæpt þó mál sé gróft,
Skyldi aptur lída' á lopt,
Lagid gæft og raulast hóft.
3. Kraptarner og kunnstirnar,
Kosta skjæru gédsmunir,
Ljenist mér, svo ljóda far,
Leidi hæru byrirnir.
4. Þrin stærdar gjørva gjørd,
Gjerir herda vara burd,
Dørinn mærdar ør med ord,
Er á ferd ad svara hurd.
5. Þetta raus ef þykir vas,
Þá eru kús mín rænu ljós,
Ad vera laus vid Mansaungs mas,
Midjúngs krús og vísna glós.

6. Þar vid skérdrist ádur ordt
Illa reirt og nockud styrdt;

Ibe herdti ferdir fórt,
Fær ad steyrt þá húmid myrkt.

7. Grát í hljóð nær sér geira-bør,
Gleggur er nú heyrir þar,
Sínar skjæru sóma vr,
Setur hér vid hlustirnar.

8. Leit af hrísi — fædir sjes —
Falid mosa lítid hús,
Skoda sýsir — ljóst eg les —
Lá þar bos og mjólkur-krús.

9. Skodar strángann krók og kríng,
Klædin þraung eru reitd ad dreng,
Sá þar hánga um hálsinn hríng
Ur hrugnis saumg á silki-streng.

10. Gudvefs ræslum reysar af,
Ritud húfan grana klif;
A mosa-svæsli sveininn svaf,
Sá bar ljúfegt hvarma svif.

11. Eitt þar nisti á enda dróst,
Ur edla skárstu gulli best,
A var ristid letrid ljóst
Svó lilju ástar nafnid sjest.

12. Kémdi í brjósti um barnid best,
Branda-quistur þad aumkast,
Þókti ljóst og þykir verst,
Ad þoli gnýstings helid fast.

13. Besstur drengur búss med faung,
Barnid únga tók í fáng,
Burtu gengur, braut er laung,
Med býsna þúngann reyfastráng.

14. Gédid ber þó gladt ej þar,
Af gletun fjár sá randa þór,
Um skóginn fer um barnid bar,
Burda, smár því ljóst fór.

15. Grettist svipur, gránar skap,
Greidt vid dapra barnsins óp,
Med ónipurt orda skrap,
Apa-géd í manninn hljóp.

16. Þannig tjedi: þú, þín gaud!
Þegi blíd med æsku-hljód,
Ef finnst ej fjed, þú sá skalt naud
Fárlegt strid og sárann mód.

17. Best eg tel þú tapir sál,
Túngu-galid styttir dvöl,
Dreyrugt hel og daudans skál,
Drecka skal fyrir svoddan böl.

18. Þegar tjed hann hafdi bad,
Hladinn mód, því fátækt qveid,
Allt sá fjed þar óskaddad
Í einu rjódri strax á leid.

19. Maduvinn ljúfur mýkti skrof,
Mesta losid Kristi hóf,

Barnid hjúfrar elsku af,
Med ofur-dáda kjærleiks próf.

20. O minn son! þín augun væn,
Eru hrein, ad minni sjón;
Þess er von, eg bid med bæn,
Þitt batni mein og gledi tjón.

21. Því er eg vís ad þessi ljós
J þínum haus', sem fegurst blys,
Allteins lýsa' og edla rós,
Eru laus vid hreckja glis.

22. Syndugs neins eg sjed hef' manns
Svo tárhreina hvarma-baun,
Mindud eins og geisla glans,
Af gimstein-med balsams daun.

23. A hend og fót þín húdin hvít,
Hefir lit, sem drif-hvítt at,
En lida-mót, sem ljósust krít,
Og ljóma glitad silki-fat.

24. Eptir framid elsku-skrum,
Eydir skjóma rann á sveym,
Gráti kramid skjótt med sum,
Flytur sóma-barnid heim.

25. Sinni frú hann segir frá
Slnum nýa fundi þó,
Sýnir nú og selur þá,
Selju hrings vard um og ó.

26. Sjed nær sveininn hefir hún
Og honum þjónad eptir von,
Elsku-grein um yndis tún
Algróna fær bóndans qvon.
27. Hringa-ber gaf svanni svar,
Svo tjedi nóg rádugur:
Jódid servar vænst er var,
Vel þad fer sé ockar bur.
28. Sækir Prest, er lipurt las,
Letrad Kristi skírnar vers,
Jódid best í blessun vatns
Badad víst hét Jóhannes.
29. Eptir ristu Ibe ljetst,
Æru-dýrsta nafnid sjást,
Edla nisti barnsins best,
Brádt svo lýsti hugar ást.
30. Svo uppólu úngann hal,
Efni til, sem höfdu vel,
Arin tólf med vyrdta val
Vermir ylur kjæra þel.
31. Prosska-hár sá þegninn snar,
Pocka-skjæra fasid ber,
Æru-klár og otull var,
Öllum kjær, sem nærri er.
32. Alle hvad vinna átti hann,
Æran kénnir stála runn;

Elſka ſvinnann áfreks-mann
Jðe' og brennu-lagar gunn.

33. Kémpa ein á kólgu-ſvan
Kom við frón, er hét Samſon,
Víking' reynda vaſkur man,
Víſirs þjón af Liſsabon.

34. Ljónið geiðis á öldum unns,
Eyrum fróns lá nærri túns;
Skérðir ſeims nú ſkundar runs,
Skoða lóns vill ſákinn húns.

35. Kom að hrønn nýjeg kurteyſinn,
Klæða-runn ſá Skipherrann,
Undran ſvein og alvarinn
Um elſku-bruñ á Samſon rann.

36. Stýrir hrenduðs ſtje á grund,
Stór-undraiði fríðleiks mind,
Hittir bónda og hringa-hrund,
Heilſun vandar þeim af hind.

37. Um þann væna, unga ſon,
Er hans bón á marga grein,
Pánka-rænan — þeſs er von —
Pagnar' hjóna elſku hrein.

38. Vóru þaug í þeſſu deig,
Prauta bág og erwið nóg;
Því elſku-taug var ærið ſtíg
Og áſtar-tág í þánka-ſkóg.

39. Létu' um sídir linast géd;
Pálofadi Samsons hyggjan góð
Ad uuna frídum æru med,
Eins og þad hans væri blód.

40. Búa dreng nú burtu slíng,
Brádt þó ángurs kanni spreng,
Ad úngum strengdu úlfnlid hríng,
Þann ádur hánga fann vid streng.

41. Ibe qvad og enn fær tjed:
Arfi blídur! mundú þad,
Aldrei þadan orma-bed
Um æfi-tíd hann taka bad.

42. Sinn ástkjærann sverda-bor,
Signdu tárum blessunar;
Med Samson fær ad koma' á knør
Og kanna báru-heidarnar.

43. Kyljan hjarnar gufu-gjørn,
Greidt um durnis stofu-horn
Øldu-tjarnar ædir ørn,
Því urnir vængjum blakti forn.

44. Reina-græna ræfils-ljón
Ránn alvanid þaungla-tún,
Því hid væna sídt ad sjón
Segl rá-þanid lék vid hún.

45. Aldrei gan med geysi brun
Grædis linun fann né don,

Fyrr' enn svan uns fjadra-hrun,
Fékk af dyn vid Lissabon.
46. Læckar módur qvæda Kiid,
Klidur leidist mér í stad,
Smæckar-hródur, fræda-frid,
Fridar beidist, vel fer pad!

IV. Rima.

Eikin skjalda ega gjøld
Enn þrí valda' ad gledjist øld,
Pau verma kalda vel á qvøld,
Ef væn-á halda hljódin tøld.

2. Pau ljá aptur þenkíngar,
Par med skaptar hræríngar,
Lífga' hid tapta túngu-far,
Til med krapta rænunnar.

3. Munar þjód um yndis ón,
Ef unan stód af qvæda-són,
Pá duna ljód og dylla tón,
Med drunu-hljód, sem belji ljón.

4. Allrahanda þyckja þver,
Pundar-bland ef qvedid er;
En-þad ad vanda þykir hér,
Púngt tilstanda fyrir mér.

5. Vitskan netta' og kraptur knár,
Kunnstinn rétta' og andinn hár,
Allra stétta ýljan klár,
Eg bid spretti síd og ár.

---

6. Þorna vann þar hnikars hver,
Heim med sann, sem kominn er,
Vid sinn Jóhañem Samsón ser;
J Siklings rann og unir sér.
7. Yúngs-svalán hans var hrein,
Hvergi skjalan er þad nein,
Unni halur úngum svein,
Med æru val í hverri grein.
8. Þocka=eldinn þrefaldann,
Þeim vidfeldinn tendra vann,
Aptur seldi þegni þann,
Þjónkun géldur hlýdni kann.
9. A Italíu íllur her,
Olmur þvíad þá stríder,
Kristnum mýa kaudarner,
Keysarinn nýa' upp herör skér.
10. Vilhjálm kénndi fregna fer,
Um fjelnis=qvendi hvad tilber,
Tiggi sendi traustann her,
Tólf ýf hendi þúsunder.

11. Samson fer med Siklings þjód,
Sveinninn ber hans vopnin gód,
Sæmd hann gérir sverda-rjód,
Sá mun herinn vekja blód.

12. Alls óhræddum hentar þar,
Hardt ad æddu fylkíngar,
Um vøllinn blæddu blód-dreifar,
Búkar klæddu grundirnar.

13. Í hjørfa-regni heidnir þá,
Hardt af megni fólkid slá,
Kristnir fegnir flýa frá,
Fleirstir slegnir nidur í strá.

14. Portúgísa fylkíng fród,
Fljótt uppris á móti þjód,
Hót ej fýsir halda' á slód,
Heldur kýs ad missa blód.

15. Samson var í kísi knár,
Kappinn snar fékk banvæn sár,
Jóhann þar um kjærleiks krár,
Qvída bar hann yrdi nár.

16. Skjøld og sverd síns Herra hann,
Hulinn gérdum taka vann,
Byrjar ferd í bardagann,
Brynju skérda marga kann.

17. Eckí þagdi tyrfíngs-tenn,
Tjørgu-flagdid geyspar senn,

Hjó og lagdi hesta' og menn,
Hné ad bragdi lýdurenn.

18. Jóhannes svo skatna skár,
Í skilfings-sess hann margann bar,
Stórum essum steypti snar,
Stormur blés þar randgrídar.

19. Valinn hlód med vaskleik hann,
Vída blód í elfum rann,
Enginn stód né hrekur hann,
Halurinn vód svo bardagann.

20. Heidinn stockur herinn frá,
Heila klockur margur lá;
Géck upp mockur gusu þá,
Geira-rockur vóru blá.

21. Heidinn lítur hesríngi,
Hjörinn bítur únglíngi,
Ædið þýtur edlíngi,
Upp sér skýtur dramblæti.

22. Niflúng er úr Níníve,
Neyd hann skér af mannfalle,
Hradar sér, því heipt ad sje,
Hrottann ber ad Jóhanne.

23. Undan vendi hinn ej hót,
Heldur renndi Kóngi' á mót,
Á skjöldinn sendi sár-beitt spjót,
Svedjan lendti' í hjarta' á þrjót.

24. Daudur, nidurn datt, med Þad;
Dadist, lidid frægum ad;
Sydir fridar í heim stad
Engum grida heidnum bad.

25. Var heim syndur sigurenn,
Sæmdum krýndur foringenn,
Til heljar píndi heidna menn
Og hans ný-brýndi vigurenn.

26. Hlífa-grandid þrjótar þá
Þrá-skjálfandi undan gá,
Eins og fjandinn elti þá,
Allir landi stuckú-feá.

27. Heim svo reisti herlidid
Med brannar-neista og gódann frid,
Jesú leystu' af járna-klid
Og Jóhanns hreysti brugdu vid.

28. Aldrei fædist annar eins,
Ellegar kladist líkinn sveins,
Ecki hrædist heggin neins,
Hjörs á svædi sleygir teins.

29. Hefdi ecki halurinn sá,
Hildar-secki-rist í strá,
Mundu, hleckir heljar þá,
Halda' oss beckjum daudans á.

30. Svoddan hródur seggja hér,
Sikling þjóda gledja ser,

Sæmd vill bjóða, svo sem ber
Og sveininn góða tók að sér.

31. Allra stétta ástar-band,
Ungann mettar kóngleg hand,
Ad honum rétti orma-sand,
Einninn setti' í riddara stand.

32. Ráds-alvaldur rausn, sem hvetur,
Rauna hjaldur mýkt ej gétur,
Frækinn baldur fleina metur,
Er fjórtán aldurs géck med vetur.

33. Hverr einn mann, er sveininn sá,
Sannlega vann ad undrast þá,
Heitt þeim brann í hyggju frá,
Hugelskan, sem til hans lá.

34. Aldej sá svo aumann mann,
Eda sár-bláfátækann,
Þad ef má, ad hressa hann,
Hugga dável líka kann.

35. Einhvern gráta ef hann sjer,
Aptur kátann gjera ser;
Þennann máta hafi hér,
Heims ofláta gédsmuner.

36. Afreks-strída ablid bar,
Engu sídur enn dygdirnar;
En hans frída ásýnd var,
Eins og blída qvøld-sólar.

37. Eitt sinn var hann Hilmir hjá,
Heima þar það svo við lá,
Að veita svar, sem ve! fór á,
Við honum Hari lítur þá.

38. Horfði Skjóma-hyrðir hár,
A hals ljómandi auga brár,
Angurs gróma aldrað sár,
Af Ödlíng fróma pressar tár.

39. Grant að hyggja garpurinn fer,
Géck fyrir Tiggja og þanninn tér:
Þúngt á liggja þykir mér,
Ef þér hjá byggja harmar ner.

40. Góði Herra! greinið mér,
Gløggt hver sperra forgar er,
Svo gjöri þverra grátur hér,
Guð mun þerra tár af þér.

41. Dóttur blóð í Satans sess
Selda' eg móður, géld eg þess,
Er eg því hljóður en aldrej hress,
O! minn góður Jóhannes!

42. Elsku framur ræða réð:
— Riddarinn tamur, sæmd er ljeð —
Besti Gramur! gledjið géð,
Guð er samur, hjálpar með.

43. Ef að vísið, eg skal þá,
Er á lífi, henni ná,

Svo ætíd blífi ydur hjá,
Enn ángurs kífsto stéckvi frá.

44. Harmi þrúnginn Hilmir tér:
Heyr, minn úngi-stála grér!
Helja slúngin hana bér,
Hugar drúnginn segir mér.

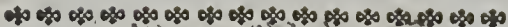
45. Hvergi stodar heims um stad,
Hugurinn bodar mér opt hvad,
Lilju voda leita ad,
Ljóst er ad skoda málid þad.

46. Riddarinn hjalar aptur enn:
Ýngs-svalan mér þad senn,
Bodar án dalar berdreymenn,
Brúdurinn talar sú vid menn.

47. Döglíngs nidur datt svo tal,
Dvíngr klidur þar í sal,
En laufa vidur lengdi hjal:
Leysis ydur bidja skal.

48. Sikling blídur sagdi já,
Sveinninn frídur hlýdir á,
Skemmu sídar skotnum frá,
Skélfir rídur hringa sá.

49. Slagur dettur gagur góms,
Greidist léttur heidur róms,
Bragur slíttur hagur hljóms,
J hreidur settur veidur óms.

V. Ríma.

Sandhúss grunda svanur járs
Svara-fjødrum medur,
Enn vill stunda hlé á Hárs
Hvatur stunda veidi frárs.

2. Syda mædi einatt hér
Ita-kátu mengi,
Starblinds flæda straumarner,
Ef Stiklu-ræda qvedin er.

3. Eddu-greina ordum hér,
Ecki kém eg nidur,
Enda neinar ad þú sjer,
Eg þær meina horfnar mér.

4. Ordugann rétta á eg krók
Og íllann greida flóka,
Efni þetta' er ad mér tók,
Er samsett á Þýdskri bók.

5. Hyggju-láda hugur próss,
Hátt sér ætla nádi,
Eptir rádum epla-þjóss,
Ecki nád til medal-hóss.

6. Brádni, deydist, flýi frá,
Fúni, réni, dvíni,

Hjadni, meidist, detti' í dá,
Dodni' og eydist rauna þrá.

7. Dansi, hljómi, dylli hér,
Drýgist, þróist, gróí,
Glansi, ljómi, lýsi mér,
Ljóda blómi' og kraptarner.

---

8. Falinn kéra bölverks bjór
Beid um hríd og ádi,
Þar rejsa gérir randa-þór,
Rauna-sveru leita fór.

9. Lángar vída rásir rann
Reidar knúdur gladur,
Kastala fríða kanna vann,
Kotin lýda og borgir hann.

10. Njósnir féck af hverjum hal
Hann sem finna kunni,
Um hid þecka vísa-val,
Var med ecka hans umtal.

11. Loksins hitti fólk í Frans,
Funa ránar hlinur,
Leit ej styttist lista-manns,
Lýda midt um bygda-krans.

12. Einn þar heitir Aqvisgran,
Jdil-gódur Stadur,
Þángad þeytir gjarda-gan,
Gégnum sveitir Baktrían.

13. Meyan bleif þar menta sín,
Meidum klæda rédi,
Kurteys Greifi Carólín',
Kunni dreifa glædum rín.

14. Baud þorngrundu — var þess von —
Vænann trúnad hjóna,
Um þær mundir Ódlings Son
A allar lundir, frá Pólon.

15. Carólína nejta nam
Njóti hneita vitur;
Ej vill sínann ástar-ham
Audgrund sýna þessum Gram.

16. Hafdi bodid hennar þjód
Hólmgángs skilmíngs sálma,
En þad stodar ecki stjód,
Enginn rod vid honum stód.

17. Einhvern traustann stjód vill fá,
Fleina vænann reynir,
Sem fekli hraustann foldu á,
Fortakslaust ef vinnast má.

18. Neinn ej hálur þetta þar,
Þórir meir ad géra;
Af því salur enginn var,
Yggjar-valur brúdi skar.

19. Jóhannes nær frægur, stjótt
Finnur menn í ranni,

Þetta fær ad fregna skjótt
Um fagra mær af lýda drótt.

20\. Ferda-lúnum sýsast vann
Fría eyu glóa;
Segid frá — hann svara kann —
Sá er hér nú, sem reynir hann!

21\. Þjódin færir þessi svör,
Práda-blídri tródu.
Hjalar mærin hyggju vor:
Hverr sá væri stála-bör?

22\. Riddari úngur einn er þad,
Ædis frídur madur,
Reidar-lúng hér renndi ad,
Ræda túngur svo talad.

23\. Hvarma-ljósin hefir sá,
Hrein, sem funann rínar,
Þagnar drósin þýdust þá,
Þánka-rósin litúm brá.

24\. Þá flagdid deckva forna féll
Fyrir døglings arfa,
Jórar hreckva fleins um fell,
Fráir steckva' í randa smell.

25\. Jóhann enga hafdi hnár
Hænirs glens á túni,
Hlíf né stáung í hrotta fár,
Hildar-saungva-æfir klár.

26. Pólskur Herra hleypti þó,
Hár að stæring' svarra;
Hinn nam sperra karska kló
Klótið verra af sér sló.

27. Annari mundu maðurinn þá,
Meiðir sk'da náði,
Eins og handi fleygði frá,
Fjalars sprundið græna á.

28. Fræghum taptur fljótt upp þó
Fýkur vakur hrókur;
Fleina-raptur der útdró,
Dríslugt aptur til haus sló.

29. Hin réð gløggva hetjan sling
Hjørinn berann géra,
Reiðir snøggur randbæsing,
Ristir høggið tvíbyrding.

30. Lendti sárið læri hjá,
Linaðist genju-hlinur,
Svo að fári færi frá
Fól sig dárinn vald hans á.

31. Lausnir géfur, líf og frið,
Lúraður kjeri' að fara;
En hann tesur ecki við,
Otta hefir manntetrið.

32. Riddarinn friði renndi burt
Randa-vinds af grundu,

Strax frá lýdi krýndur kurt,
Klár med prýdi, svo er spurt.

33. Iggur knísa eptir þad
Ötull hvetur gota,
Alfur hlífa enn spyr ad
Ö-líng vísa í hverjum stad.

34. Lundur ávalt linna frí,
Leitina hvatur þreytir,
Nordur allt til Normandí,
Njósnir galdt um stadi' og bý.

35. Vid svo kannad hyggst nú hann,
Hætta þreyttur mætti;
Foreldranna finnur rann,
Fagnadar sanna ljósid brann.

36. Erinda sinna efnin ný
Einardt hjónum greinir,
Beiddi hlynna þau ad því,
Ef þetta vinna kynni frí.

37. O! þú kjæri — Ide tjer —
Og minn fagri mögur!
Eckert færi á því er
Ad þad lærir þú af mér.

38. Ad þér tekid efnin vend
Yfrid gróf þú hefir,
Vígs sem sekur víst med grend
Vída rekist einn um lönd.

39. En einhverntíma hrínga-hrund,
Hefir hér farid nærri,
Med sorgar líma' á samri stund,
Segir mér ýmu-vedra grund.

40. Fara næ eg því med þér,
Þar um spyrja gjørum,
Um þá bæi alla hér,
Er nærst lægju skógarner.

41. Já! — hin snotra kémpan qvad —
Klædast sødla-gladir,
Rejsa gotar greidt af stad,
Geysa kota-bæum ad.

42. Spurnir þuldu' um fagurt skjód
Fallega, allavega,
Øll þá duldi þessa' þjód,
Þagnir guldu svara-jód.

43. Koti einu komu ad,
Klæda' um sídir rjódar;
Eckja hreín þeim stýrdi stad,
Stigla-reynu spyrja' um þad.

44. Fyrir árum símtán nær,
Fríd um hríd hér ádi,
Andlits, kláv, og afbragds skjær
Med ecka sárum hreinleg mær.

45. Aptur um haustid hvarf á burt
Hédan brúdurin tjáda,

Ecki þraust, en eg hef' spurt,
Ad í Klaustur fór nockurt.

46. Hef' eg ej meira henni frá
Heyrt um lángann tíma
Og ecki fleira' — hún þagnar þá —
Pundar geira hlýddu á.

47. Hérna máttú heyra þad,
Hvad um fríða lídur,
Lýsi-gátt, sem leita ad
Ljúfur áttú — Ibe qvad —

48. Eg mun aptur hverfa hér,
Heim svo komi' í tíma.
Þar áfram raptur fleina ker,
Fylgi kraptur hæda þér!

49. Sídan skjéma-qvistur klár,
Klaustrid fýstist gista,
Meyu óma fetar frár
Ferda sóma valur knár.

50. Klausturs finnur kénallýd,
Kýs ad þjóna honum,
Nú ef kynni nockra tíd
Nema' og minnast lærdóms smíd.

51. Vel þeim leitst á vænann hal,
Veittu brádt því þetta;
Kjærleiks reisti tamur tal
Vid tjarnar-gneista lofua val.

52. Hyggja kunni, hringa þar
Hlýdum ad sá madur;
Ein var Runna af sem bar
Ödrum sunnum mar-glódar.
53. Leitar færis lista-mann,
Lilju-sól vid tala,
Annad lærir ecki hann
Opt þó hræri mál-þvarann.
54. Æfintýrum mergum med,
Manna'og svinnra qveuna,
Af borgum dýrum tídt fær tjed,
Og tródunum hýrum segja réd.
55. Um haudrid segist hafa vídt
Hvervetna þar farid;
Gédid hnegist fljóda frídt,
Frétta teygist málid blídt.
56. Svari tærir svafnis sands
Sjofn vid stefni lofnar:
Ættir væri hvar helzt hans?
Hjalvurs stærir géfur ans:
57. Þjód allskonar hyggju hlý,
Hreina Jón mig greinir,
Beint mig vona' og birti því
Bónda son af Normandí.
58. Metnad fylltur, féck eg far
Fridar þjódir skoda.

Hrundin mildt gaf honum svar:
— Hefurðu sigle til Lisbonar?

59. Kémpan sling med svara þjel:
Satt bad jádi; hún tjádi:
Lifir Ödling Vilhjálm vel,
Vanur ad þýngja gróttu mjel?

60. Víst lifandi vel haan var
Völdum heldur snildar
J hvada standi einn er þar
Alexander prýdinnar?

61. Alfur brádur aptur tjer
Jguls lagar daga:
Hirdir báda Hilmis er
Hærsta rád og Canselléř.

62. Þegar hann sagdi þetta hér
Práda blidri tródu,
Rodna' ad bragdi ristil sjer,
Rædan þagdi — burt hún fer.

63. Ödru sinni aptur vann
Enn þá Nunnu' ad finna,
Hafid hér kynni haft — qvad hann —
Hilmis svinna' í Lisbons rann?

64. Eg hefi spurt af ita sveit
Aldur fródri þadan,
Um hans kurt og herlegheit —
Hlés-elds jurtin mælti teit —

65. En mig grunar opt um það,
Annað finnast kunni —
Ægis bruna iggur qvað —
Af ydur muni .sanntalað.

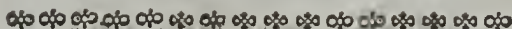
66. Ef Jóhanna ein þú ert,
Ødlíngs Vilhjálms dóttir,
Guds himnanna góð svo vert
Gjer hið sanna opinbert.

67. Vardar nockru þig um það
Þó eg sé eda' eigi?
Hugar-þocka hreyfir qvað:
Hrínga-deckn leita' eg að.

68. Hugsótt beygir Hilmir mjeg
Hætt af dóttur flótta,
Hardtnær dreginn hels á veg —
Hún þá segir: það veit jeg!

69. Muntú sendur, madur! að ná
Mærinnar dýru fjeri.
Ofsa-bendir ansar þá:
En — hér lendir qvæda-skrá.

70. Léttur svala ljóma príms,
Lækjar beckur dryckjar,
Dettur sala góma gríms,
Glettu sala óma stíms.

VI. Ríma.

Þjód má kjæta qvæda ræda,
Klíd ef hlýda lýdir á,
Blód ágæta blædir æda,
Blásid Qvásis rásum frá.

2. Rómur qvikar, rada adrir
Rendar sendu hendíngar,
Lómur hnikars hradar fjadrir,
Hræra fær minn nær sem þar.

3. Færi vinir fýrstar vistir,
Fun=heit unan dunar ad,
Læri hinir lista=þyrstir
Lag hid fagra bragar þad.

4. Smidir gæda gódir ljóda,
Gamansamir frama med,
Klidinn fræda' ef frodir bjóda,
Firugt dýra hýrist géd.

5. Bid eg haga brædur qvæda,
Binda' í yndi mindir brags,
Stydja, laga, græda, glæda;
Glansann Mansaungs stansar lags.

6. Sundur detta svaka sekur,
Svara varar marinn vann:
Undir þetta taka tekur,
Talid halur alq kann:.

7. Vid þann hærsta gróda góda,
Géri' eg sverja þér, mín Frú!
Fridinn glæstann, sljódid rjóda,
Fær med æru skjær í trú.

8. Mitt skal lífid mætt í hættu,
Metid setja betur enn þad,
Fyrir vísid grætt því gættu,
Grómlynd blóma sóma ad.

9. Gramur fagnar fridra lýda,
Flótta = dóttur ódt ef sjer
Amur þagnar, þýdan blída
Þá dæmd sæmdar alræmd er.

10. Ord þín, madur! artug skarta,
Allvel kalla' eg falli mér,
Þú ber hradur hjartans parta,
Hýra dýrust sýrin tjer.

11. Lengur ad dylja deyr þitt eyra,
Dáda = fjádur sjádu þad,
Fenginn vilja, freyr mátt heyra:
Frú er eg sú þú leitar ad.

12. Ef minn Fedur í eydi' af reidi,
Itrast nýtann líta sæ,

Munda' eg gleð og greiðann breiði
Gladann faðminn að og hlæ.

13. Yndis arma aðdar handa
Eyðir breiðir neyðar grands,
Fyrst eik harma vandráðs vanda
Vinnur að finna linna-sands.

14. Burtu máttu bráð til dáða,
Búast, frúin! nú með mér,
Foður láttu láðsins ráða,
Lindann yndis binda' að þér.

15. Elli saddur sárann tára,
Sætan ætíð grætur þig,
Af þér gladdur grár til hára,
Gjætinn lætur kjæta sig.

16. Fagnaðar-dagur friður síðan
Fenginn lengi gengis stár,
Yndis-hagur og íðil blíðan,
Ugglaus bruggast huggan klár.

17. Margrædt hvað, sem hafa' í skrafi
Hér um berar, svo fer þó,
Til af-stað í tafa vafi,
Teina-reinin hrein sig bjó.

18. Því næst rása reiðar greiðir
Rackar frackir sprackann biss,
Dæstir bláfa breiðar leiðir
Brátt í átt að gáttum Ibs.

19. Gledjast rédu hjónin hreinu,
Haru-skjaraun nær hann sjá,
Prýdi medur prjóna-reinu,
Plaga fagrann hag ad tjá.
20. Fáein dægur falar dvalir
Fýris-mýra stýrir sáds,
Hyggju þægur hjalróms-sali
Hledur gledi medur ráds.
21. Tilbar frétta: hjónin hreina
Handlaug vanda randa-grêr
Svanni' á þetta sjónar-steina
Setur metin betri hér.
22. Hals sjer hríng á hendi qvendi,
Hyggur fryggjan trygg ad því,
Gætslu slíng í grend ad vendi,
Gjer spyr hyrjar byr á ný?
23. Menid góda glada hvadan
Géfist hefir, sesi! þer?
Bauga tróda bad nú hradann
Beygir treyu segja sér.
24. Ansar rjódur afbrogds skrafa
Yngva slíngur stíngs og tjer:
Fadir gódur gaf án vafa
Glossans fossa hnossid mér.
25. Nú er spurn í nausti raustu,
Nennir enn ad kénna drós:

Bóndi! hvernin hraustir hlautstu
Hlunnviggs brunna sunnu ljós?
26. Í þe hengir höfudid nidur,
Hradur qvad til stadar þá:
Silkistreng var vafid vidur
Varnar farna barmi á.
27. Sprundid fregnar, spurn þó hjarni:
Sparar svar: hvar var þád jód?
Þegninn gégnir: þarna er barnid
Þú, sem nú sjer, Frú mín góð!
28. Nipurt letrád nisti úr kistu,
Njötur spjóta fljótur tók,
Reysa-tetra ríska í listu
Og ríu-trýur hlýar skók.
29. Rydnar herkin rósin drósa,
Rædu ædin blædir há,
Lids eru merkin ljós ad kjósa,
Lista þyrstann qvist eg á.
30. Liljur þandi lyndis glósa,
Lof-vandandi banda-gná,
Útbreidandi yndis-lósa,
Uppstandandi ad vanda þá.
31. Fadm útgleidir frjáls af falsi,
Frídann sídan blídust drós,
Hendur breidir hals ad hálsi,
Hljóms med sóma blóma-rós.

E

Kristi besta lesist lysta
Lofgjörd skordud ordum med,
Eg nu hvessi af flestu hid fyrsta,
Fundenn kund um stund fæ sjed.

33. Blessist fagur skírt og skært,
Skrýdist snilldar prýdinnar,
Þessi dagur birtu bjarti,
Svo hvarjan dyni unnunar.

34. Æ! minn æsku edla nidji!
Æran skjæra næri þig,
Mestrar gædsku medal stydji
Og marghæf gæfa æfinlig!

35. Hjarta-gódur qvedjum qvaddi,
Kyssti lista-rist á ný,
Bjartrar módur gedid gladdi,
Glædist ræda mædu-frí;

36. Stundir lyndis blandan bindast,
Bandi vandandi elsku-gróins,
Fyndir yndis anda vindast,
Sem alstandandi mandel blóms.

37. Gleds um svædi gladar slódir
Grædi-fridur yndast ad,
Gledjast bædi madur og módir,
Mædan skjeda hrædist þad.

38. Blídu fremi hjónin hreinann
Hýrann Tilbýr víra-hlock,

Sídan fyrir sveininn eina,
Sætan lætur kjæta þeck.
39. Fagri rødu, fús ad reisa,
Ferdir verda' ad herda senn,
Hjónin quøddu húss og lensa,
Hófa- og næfu- þóf-dýren.
40. Hrygda-mæddum hlýnar óni,
Herdá gérdu ferda-þys,
Sedla þræddu sín á fróni
Fírug dýr til Trevíris.
41. Féck sér þadan far á marar-
Fáki' um rákir kráku-hjúps,
Blástur hradur bar þá hara,
Og bylur allt til roghyl-djúps.
42. Léns um skansinn skundar sunda,
Skyndi-vinda-hindin löns,
Hvins þeim dansi hrundi undan
Hundur bundinn lunda-fróns.
43. Eins og vona, ylgja sólgin,
Jtum nýtum flýtir runs,
Til Lisbonar bylgja bólgin
Bar, sem snarast, marinn unns.
44. Þetta þáttur þreyttur mætti,
Þad veit sveitin leit þá dvín,
Settur háttur hreyttur hætti,
Heiti' hann: Streitu-þreyta
 mín.

VII. Ríma.

Dvína tekur dverga-lid,
Duggu Ans ad fleyta,
Obreytt skal því aptanvid
Enda-kleppur heita.

2. Von er ad styrdni túngu tregt
Talid qvæda-baldri,
Til nockurs varla nýtilegt,
Nú á sextugs aldri.

3. Undra þetta mætti menn,
Mærdar ef lögur sætur,
Hreinn uppspritti Herjans enn,
Hér vid jökla-rætur.

4. Þó nú þorni veg um vinds,
Vidris lögur brádur,
Sprottid hafa' upp brunnar blinds
Borgar í firdi ádur.

5. Ennþá menjar eptir hér
Eru' af qvæda-hlýrum;

Einna helzt sá hróðurinn ber
Haukur Skálda' á Mýrum.

6. Fleiri skillings finna má,
Fræga bragar-smiði,
Sem allvel Gyllings út á lá
Yta dverga-liði.

7. Gríms þó sølu vits á veg,
Veiti þeir um stundir,
Þeirra tølu aldrej eg
Innskrifaður mundi.

---

8. Ljet eg stirðann ljóða hreym
Latur fyrri bíða,
Sem Riddarinn kom horskur heim
Hríngs með gésni fríða.

9. Í kaupstaðnum heima hann
Hylst og spyr af láði,
Dægur nockur drjúgum vann
Dvelja' af settu ráði.

10. Kaupir blóma-klæði nú
Kyrtla-lín er bæri,

Sem ättu ad sóma aldar-brú,
Döllings jód því væri.

11. Einhvern dag, sem Dölling lands,
Ör í Grótta-fjöllum,
Med býtdar-hag í drengja-krans
Drack í sinni höllu.

12. Heim ad rauni heldt mannval,
Hugdrinn svo sem beiddi,
Jóhannes í Siklings sal,
Sína módur leiddi.

13. Algróinn med ástar-ham,
Döllings þar fyri bordum,
Kvedja býdur gódum Gram,
Gjerir svo mæla ordum:

14. Þér ef, Hari! þeckid ej
Þessa hringa-grundu,
Ördugarf oms á mey
Eptirleitir mundu.

15. Hilmir gegndi og hann spyr ad —
Hugdrins gladna tóttir —
Er Jóhanna ein mín þad
Ástkjærasta dóttir?

16. I því úsum ránar eyms
Næstr kraup til fóta;
Budlúng skipar hersum seims
Bordunum strax ad ryta.

17. Ur hásæti horskum stéi
Hilmir sár fagnandi,
A fætur optur fljód reiste
Fadminn útbreidandi.

18. Ef Jóhanna ertú þad,
Astar med fögnudi!
Blíd, þá nærtu brádt í stad
Blessud komdu af Gudi!

19. Hilmir lætur hauka-fjöll
Hrínga-lindi skrýdja,
Engljóma Mundir hauka-þöll
Lagdi um Gilsa midjann.

20. Næstr kyssti resla-lín,
Reiddu hrygdar gnóttir,
O minn fadir! eg er þín,
Apturkomin dóttir.

21. Lofa skal eg Lausnarann,
Lífs medann ædar stoda,

Fyrst mér unnti aptur hafn,
Andlit þitt ad skoda.
22. Allt stundi ángurs mér,
Ödlíng segir dvína,
Fyrst úr hættri helju hér,
Heimt' eg dóttur mína.
23. Allir stódu upp í senn,
Yngs í leynum tanna,
Forundrandi Fylkirs menn,
Fagna nádu svanna.
24. Fólkhættíngur Frúna tók,
Fagra hátt í fætti,
Yndis-rædu ástar jók,
Med allrahanda mæti.
25. Riddarinn fagri Frúnni hjá,
Frægur settist nidur,
Sínum ferdum segja frá,
Sikling þegninn bidur.
26. Hrystir álma mála met,
Mundángs reisti frétta,
Dofra-sálma lyndur lét,
Lofdúng heyra þetta.

27. Þegar málað mála-qværn,
Máltíð sagða hafði,
Hilmir ægirs elda norn,
Aptur skjálfins krafði.

28. Seg oss reisu rauna ráðs;
Kistill svara mildi:
Lofnin fegir linna-láðs,
Losdúng ráða skyldi.

29. Allt hið sanna sagði Frú,
Sikling eins og krafði,
Svo og líka sóma nú,
Soninn fundið hafði.

30. Kóngurinn ecki kunni þá,
kjærleiks tárum halda,
Fljótt uppstendur Fylkir sá,
Og faðmaði reynir skjalda.

31. Fríðleiks mynd og frægðar von,
Furðar mig nú eigi,
Fyrst dýrrar minnar dóttur-son,
Darra ertu svegir.

32. Forvitni' er oss — Fylkir qvað —
Føður-flektið þeckja,

Gjerla má eg gjera þad,
Gulls tjer fegur brecka.

33. Fái sá grid og Fylkirs nád,
Freyrinn tyngda-vandr;
Hilmirs er þad hærsta ráð,
Herrann Alexander.

34. Ræsir veldur vaddar klid,
Reynir hallar spánga,
Alexander! viltu vid,
Verkinu þessu gánga?

35. Hlýdugsega hjálma-gréer
Halurinn Alexander,
Ad fótum fleygdi Sjóla sér,
Sekina mot-kennandi.

36. Stillir segir: stattu upp nú,
Studdur frómleiks dádum,
Jóhannes's skalt eiga hú
Undir dómi og nádum.

37. Ræsir tjer vid Riddarann:
Ræd fram dóminn beta.
Settur uptur svara kann:
Sízt má eg þad géra.

38. Hvar nád eg um þad bid:
Ej lát mißkun þverra,
Fodur mínum géfit grid,
Guds fyrir sakir, Herra!

39. Alyktan er einnig mín,
Med Hvar vilja og rádum:
Fástin hann rjóda falda lín
Falli, þeim vel þad bádum.

40. Svo má vera! — Sikling Her —
Svoddan dóms atqvædi
Alyktad er og af mér,
Ef þau vilja bædi.

41. Inn gledir ástar-ham,
A allra besta vega,
Þetta bædi þau nú Gram,
Þacka audmjúklega.

42. Til er búist Brúdkaups þar,
Bodid hofdingjonum;
Af því streckar varnta var
Víni þefur á grönum.

43. Alexander ódr í stad
Orms og sanda skorda,

Samanvígdust — svo fór þad —
En Sikling tók til ords:

44. Alexander Herra hér,
Hertoga gef reg ríki;
En fyrir þad ad fátæker
Forgéfins ei snýki.

45. Tunna gullsins tæmast skal
Til vesladra þjóda;
Þess skal njóta þad mann-tal
Ad þorns er fundin tróda.

46. Heidurs leid svo hófid af,
Hornin tæmdust vínum;
Dögling tærdir dofra skraf,
Drengjunum öllum sínum.

47. Unntust sídan æru hjón,
Eins og von til stendur,
Af æru, láns, og frægd um frón,
Fylltust bádar hendur.

48. Riddarinn dáþa Dögling hjá,
Dýrsta var í gengi,
Einn nam ráda úngur þá
Öllu Siklings mengi.

49. Yfrid hagur, allra þar
Astum safnar hradur,
Forsjáll, sterkur, vitur var,
Vísirs Son kalladur.

50. Fóstur-fedur senn þá sinn
Sókti og módir hýra,
Og þeim tærdi adgætinn
Eldinn lagar dýra.

51. Aldrej þurftu þau úr því,
Púngri fátækt qvída,
Eins kasfola inntekt frí
Atti þeim til hlýda.

52. Ara-púnginn gódann Gram,
Gjerdi frekt ad beygja;
Eiahverntíma nýtur nam,
Niflúng þetta segja:

53. Ellir móda eptir sig
Einatt daudann leidir,
Eins hún fara mun med mig,
Mitt því fólk eg beidi:

54. Ad sér láti þócknast þad,
Pá rádstøfun mína:

Jóh a n n e s í Jesúrs stad
Játa og láta krýna.

55. Þessu játtu senn med sann,
Seggir kinna-bóla,
Enganu qvádust heldur enn hann
Hafa vilja Sjóla.

56. J hefdingjanna vidurvist,
Visir árú-mettí,
Uppá fagrann klæda-qvist
Kórónuna setti.

57. Sýnast mun þad sanntalad,
Sánid má aldrei skérda
Þá, sem tekur audnan ad
Og hún sier þess verda.

58. Ellimódum Visir vist
Vilhjálm sóré ad þreyngdi,
Hans og góda helld gnýst
Hjartad um sidir spreyngdi.

59. Einvaldsandi yfir lád,
Eptir var hinn fridi;
En Alexander ádsta rád
Dolings þar med prýdi.

60. En hyggst vidris valur ad
Vidar flugid brýna,
Aqvisgran, sem störum Stad,
Stýrdi Carólína.

61. Pjassa=róma þóktist smád
Poll af lundi skjalda,
Ad hann eptir einvíg hád
Ej kann lindi spjalda.

62. Fremd þó sæi frækleikans,
Framda' í skilmingunni,
Nafnid loflegt lista=manns
Ljóst ej þeckja kunni.

63. Firtum eydir fljóda=val,
Fram þegar lída stundir,
Spurnum héldt um horskann hal
Hverr sá vera mundi?

64. Féck um sídir, foldin gulls,
Fréttad allt hid sanna,
En þad nægdi ej til fulls,
Ástin brenndi svanna.

65. Alvarleg af ástar=byr
Afram knúin drósa,

Undi heima ecki fyrr
Ægis-ljóma rósa.

66. Med forunefti fegru þat
Sje og gripi dýra,
A leidir snýr til Lisbónar
Liljan frænings mýra.

67. Þegar Gramur fregna fær
Fljóds um komu þángad,
J mesta heidri Mildíng skjær,
Medtók lindi spánga.

68. Ungann þá hún Ødlíng leit
Og hans ljósu hvarma,
Alvarlega ástin heit
Inntók hjartad vírma.

69. (Hvert gesid hefir gullhlads-strand,
Gøfugum orfa-hnecki,
Leppa edur leggja-bond,
Ljóslega man eg ecki.)

70. Tóku med sér tal um stund
Tiggi og liljan blóma,
Virdtist honum veiga-hrund
Vitur og hladin sóma.

71. Upp vid hana bónord bein,
Var med sóma hætti,
Aftek hafdi' hún ecki nein,
Ad þad rakast mætti.

72. Lengir ecki letrid þad,
Lilju festi' hann banda,
Med skarti' og sóma skjótt í stad,
Og skénunn allra handa.

73. Skorta lýdi skal þar sízt,
Skálar þæga dropa,
Þar mun hafa verid víst,
Vænt ad fá sér sopa.

74. Hauka-klettum Hilmirs úr,
Hrundi grjótid linna,
Gésnar tára gródrar skúr,
Gjerdi margur sinna.

75. Yndis sóma æru med,
Unntust Landstjórnendur,
Allt til dauda ráda réd,
Ríki Milding kénndur.

76. Af öllum tærdist elskunnar,
Yndis hjónum fengur,

Þess vinsælli Vísir vär;
Víst, sem lifdi lengur.

77. Svo gef eg nú sögnna qvitt,
Sveittur og qvæda móður,
Efintýrid er nú þitt,
Ordið, Lesari gódur!

78. Oldin beidist mát og merk;
Min ef þjódin sæi;
Þetta einnrar viku verk,
Vorkenni og lagi.

79. Búngad hef eg efnid allt,
Ad því máttu hlera,
Þá mér útt þótti kaldt
Og þoldi ej neitt ad gera.

80. Býd eg eckt bögur mín,
Bragar smidunum fínum,
Heldur send eg vignirs vín,
Vinkonunum mínum.

81. Hann, sem feck hér vidris veitt,
Vinid mælsku ringa,

Sá ber Nafnid gamla gérdt,
Godans Þórnesinga.

82. Madan hver sem margir sjá,
Mótgángs þakinn kaunum,
Eins þar verdur endir á,
og Jóhönnu Raunum.

83. Greidi smidur himna, há,
Hrigdar nidinn manna,
Leidi ydur sidann sá,
Svo til fridar-ranna.

Grafskrift
yfir Skáldið.

Hér. er. leiddur.
Hærum. prúd - búinn.
Húsafells. Prestur.
SNORRI. BJARNARSON.
Fæddur. III. Októbris. MDCCX.
Andadur. XV. Júlii. MDCCCIII.

Frægur.
Ad. kènníngu. mælsku. og. manndád.
Bar. Prests-embætti. med. elsku. og. æru.
Arin. sextíu. og. tvö. betur.
Fleirstum. lærdari. í. Födurlands - málï
Og. norrænnar. túngu. fornu. frædum.
Atjándu. aldar. annad. Skáld. besta.
Og. hagordasta. i. hverjum. brag.

Skipstjórnari. besti. syndur. sem. selur.
Med. bádum. þeim. listum.
Bjargadi. mönnum.
Ur. daudans. háska. drengilega.
Kunni. handa-hlaup. skipa-smidur.
Hug-gódur. prúdur. hetju. líki.
Ramur. ad. afli. rétt-kallad. mannval.
Géstrisinn. blídur. gladlyndur. skémtinn.
Hugljúfi. hvers. er. þekktu.
Medur. ást-sælum. ektä-maka.
I. fridar-böndum. fimmtíu. og. tvö. ár
Er. nú. eptir. þreyr.
Eignadist. tólf. börn.
Hverra. fimm. syrgja. sí-gódann. Födur.
Er. vard. Afi. nítján. nidja.
Sins. húss. og. ættar. yndi. stod.
Og. blóm.

Larum. dygdir. mentir. og. listir.
medan. lifum.

Lærum svo lifa oss og medbrædrum.
Gagns til og góda;
Ad sál farsæl lifi og fullsælu nái.
Í heimi farsælli.

MÆTT MANNORD LIFIR HJER.
ÞÓ MOLDIR FÚNI.

Formanni sínum til minníngar setti
JÓN *Prestur* GRÍMSSON.

